

Een 'vreemde eend' in de bijt

Ik waai nog net niet weg als ik op een zonnige doch winderige ochtend het erf oprij van Alex en Linda in de bekende bloemengemeente Lochristi. Het koppel baatte jarenlang succesvol een azaleabedrijf uit maar besloot toch 3 jaar geleden om het roer volledig om te gooien.

Van azalea tot erwte

We hebben jaren lang met veel liefde en toewijding onze azalea's gestekt, opgekweekt en in bloei getrokken maar de laatste jaren werd de onzekerheid over de afzet en prijsvorming voor ons echt te groot. Het voortdurend in twijfel moeten leven of onze planten wel een afnemer zouden vinden en of we wel een redelijke prijs zouden krijgen ontnam ons elk plezier in ons werk maar zomaar iets anders gaan doen doe je niet van vandaag op morgen. Je hele bedrijfsvoering is namelijk gericht op deze teelt en je hebt geïnvesteerd in serres, tafels en andere materiaal zodat een omschakeling geen sinecure is.

We kregen de raad om met een koude teelt te starten maar na enig onderzoek bleek dit ook niet zo'n goede keuze. Gezien onze leeftijd wilden we ook geen grote sommen meer investeren. We wensten eigenlijk onze beschikbare infrastructuur (met enkele aanpassingen) zo nuttig mogelijk te gebruiken.

Tot we het zogenaamde CSA systeem leerden kennen. Dit leek ons van bij het begin bijzonder interessant maar we wilden niet onvoorbereid in dit nieuwe avontuur stappen en gingen te rade bij een collega CSA-er en ook bij de voorzitter van het CSA netwerk in België Tom Troonbeeckx.

Landbouw door de gemeenschap gedragen

CSA staat voor Community Supported/Shared Agriculture (vertaald: Landbouw gedragen door een gemeenschap) en is eigenlijk een andere manier van boeren.

Bij CSA slaan de boer en de consumenten/leden de handen in elkaar.

De leden betalen een jaarlijkse bijdrage en de boer teelt in ruil een ruim assortiment seizoensgroenten. De leden hebben inspraak in het teeltplan en de bedrijfsvoering en kunnen inzage krijgen in de boekhouding. Er ontstaat dus een wederzijdse verantwoordelijkheid waarbij de boer tracht een zo goed mogelijke oogst te realiseren, en de leden er voor zorgen dat hier een eerlijk loon tegenover staat.

De zelfpluktuin kan naast het telen van groenten ook een ontmoetingsplaats zijn tussen leden die opnieuw binding willen met de landbouw, de bron van hun voeding, een landbouw die zorg draagt voor bodem en milieu, voor onze gezondheid en die van de volgende generaties. Met educatieve momenten, boerderijfeesten en meewerkdagen kunnen we ook actief bijdragen aan een lokale gemeenschap

Elk begin is moeilijk

Als tuinder ben je natuurlijk vertrouwd de teelt van planten maar toch ging voor ons een nieuwe wereld open: hoe stel je een teeltplan op, hoeveel zaai je van elk gewas, hoe organiseer je de oogst, hoe en welke afspraken maak je met je klanten/leden? Voor heel wat zaken hebben we steun en begeleiding kunnen vinden bij het CSA netwerk maar ook bij andere vakorganisaties.

Onverhoopt succes

In ons opstartjaar hebben we de combinatie gedaan van de helft nog azaleateelt en de helft CSA in de hoop in het eerste jaar toch een 150 leden aan te trekken. Op onze eerste opendeurdag 3 jaar

geleden brachten meer dan 350 geïnteresseerde consumenten ons een bezoek waarvan uiteindelijk meer dan 200 leden zich effectief aansloten. We konden direct spreken van een groot succes. Naar de toekomst toe willen we ons ledental nog uitbreiden zodat zowel mijn echtgenote als ik er een eerlijk inkomen uit kunnen halen.

We zien de toekomst dan ook rooskleurig tegemoet. We merken dat een deel van de consumenten echt op zoek zijn naar deze manier van landbouw waar ook de boer een centrale rol vervult. Voor het werk dat we leveren krijgen we respect en vertrouwen zodat we terug met heel veel plezier in onze serres werken. Wat wil een mens nog meer?

Meer info:

Rawijs: Alex & Linda Floré-Boone: www.rawijs.be

CSA en het netwerk: www.csa-netwerk.be